

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-3 5 У 1275/11
06.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Јелене Тишма Јовановић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Николић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. у стечају из ..., ... број ..., кога заступа стечајни управник Б.Б., против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе-Регионалног центра Нови Сад, ради поништаја решења број 47-270/08 од 12.02.2010. године, у предмету пореском-одузимање робе, у нејавној седници већа, одржаној дана 06.02.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе-Филијале Бачка Топола, број 47-232-30/04-02 од 19.03.2008. године, којим је првостепени орган, поступајући у поновном поступку, од тужиоца одузео робу ближе наведену у диспозитиву истог, у укупној вредности од 8.786.411,70 динара, с тим да жалба изјављена на ово решење не одлаже извршење истог.

У тужби, поднетој Управном суду дана 30.01.2011. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, због неправилне примене закона, непоступања по правилима поступка, нетачно утврђеног чињеничног стања и неправилног закључивања на основу тако утврђеног чињеничног стања. Наводи да није тачан закључак туженог органа да не постоји веродостојна документација, која би потврђивала да је предметна роба могла бити

продата без обрачуна пореза на промет, будући да је тужилац у пореском поступку то документовао отпремницама П-1/04 и П-1А/04 од 16.02.2004. године и П-2/04, П-3/04, П-3А/04, П-3Б/04, П-3Ц/04, П-4/04 и П-5/04, све од 17.02.2004. године, где је роба продата на велико и отпремљена на складиште у ..., ул. ... број ..., возач В.В. Такође наводи, да су за продату робу издати рачуни од стране продавца Г.Г. из ..., према купцу, овде тужиоцу, број 1/1702 од 17.02.2004. године и број 1/04 од 16.02.2004. године. Указује да тужени орган грубо греш и превиђа непобитне чињенице да је купац, односно тужилац, пре преузимања предметне робе дао продавцу Г.Г., изјаву да купљена роба служи за даљу продају број ДА-0022909499 од 16.02.2004. године. Сматра да тврдња туженог органа да предметна изјава “није веродостојна”, јер није издата по бројчаном реду из типске свеске формулара ових изјава, нема никакве везе са чињеницом да је изјава уредно дата пре куповине и преузимања робе. Такође наводи да су неосновани наводи из образложења оспореног решења, да је тужилац у фактури о продаји производа унео клаузулу да су производи продати без обрачунавања пореза на промет на основу купчеве писмене изјаве, будући да се једноставним увидом у напред наведене рачуне од стране продавца Г.Г. из ... према купцу, овде тужиоцу, број 1/1702 од 17.02.2004. и број 1/04 од 16.02.2004. године, може утврдити да исти садрже захтевану клаузулу о необрачунавању пореза на промет по основу купчеве писмене изјаве и то са тачно по броју и датуму идентификованом изјавом. Навео је и то да је навод туженог органа из образложења оспореног решења да је плаћање извршено безготовински, без икаквог чврстог основа, будући да је чињеница да је роба требала бити плаћена у тројном компензационом послу, путем испорука роба или жиралним плаћањем, а у трајном компензационом односу, по налогу и предлогу Г.Г., а какве је конкретне односе Г.Г. имао са фирмама Д.Д. и Ђ.Ђ. или било којом другом фирмом коју би евентуално идентификовао накнадно, као трећег учесника у компензацији, то тужиоца није много интересовало, јер је тужилац преузео робу, те стога његов пословни ризик у погледу компензације није ни постојао. Посебно је указао да у то време компензациони послови, одложена плаћања, па и неплаћања нису била реткост, него врло чести у привредном животу Србије. Са свега напред наведеног предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

По цени навода у тужби, одговора на тужбу и списка предмета ове управне

ствари, решавајући без одржавања усмене расправе, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, налазећи да је то решење донето без повреде правила поступка, као и да је засновано на правилно утврђеном чињеничном стању и правилној примени материјалног права.

Ово стога, што из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је у поступку који је претходио доношењу оспореног решења тужени орган утврдио, да је првостепени орган, поступајући у поновном поступку утврдио да је према презентованој документацији предметна роба у вредности од 8.786,411,70 динара допремљена у ..., дана 16. и 17.02.2004. године, возилом В.В., а да у изјави сведок Е.Е., магационер у ..., тврди да је и пре јануара 2004. године, од када је он почео да ради у магацину, магацин већ био напуњен и да му није познато ко је власник предметне робе, истичући да је он имао само обавезу сортирања робе и чишћења објекта, а да је налоге за посао добијао од неке особе из Ж.Ж., чији је оснивач В.В. Тужени орган је потом утврдио да је својом жалбом на решење о одузимању робе, број 47-232-2/04-02 од 07.06.2004. године, тужилац доказивао своје власништво над целокупном количином одузете робе и у првом поновљеном поступку, а да је према презентованим документима о набавци робе доказано власништво само над једним делом одузете робе по рачуну број 1/1702 од 17.02.2004. године о извршеној набавци предметне робе од добављача (Г.Г. ...-...) и то без обрачуна пореза на промет по основу дате изјаве ПИ-1 број БА-002 3772850 од 16.02.2004. године. Утврђено је такође, да је у поступку контроле искоришћених изјава тужилац искористио у 2003. години, пореске изјаве ПИ-1 од броја БА-002 3772801 до броја БА-002 377811, док је у 2004. години у периоду од 13.01. до 17.12.2004. године, искористио пореске изјаве ПИ-1 од броја БА-002 3772812 до броја БА-002 3772812 до броја БА-002 3772821, док се изјава БА-002 3772822 не налази у самом блоку књиге датих изјава, ни у оригиналу, ни у копији, док се у блоку налазе неискоришћене пореске изјаве ПИ-1 од броја БА-002 3772823 до броја БА-002 3772849, тако да издата пореска изјава предузећу Г.Г. из ... БА-002 3772850 од 16.02.2004. године, очигледно не прати хронологију издавања пореских изјава. Тужени орган је такође утврдио, да према изјави одговорног лица у предузећу Д.Д. из ..., они никада нису пословали са предузећем Г.Г. из ..., а што је констатовано у записнику број 47-016008/2005-034-001 од 30.01.2006. године. Наиме,

З.З. је изјавио да је он у предузећу формално био директор и да је све послове водио његов брат И.И. који је у предметном поступку контроле дао писмену изјаву у којој је навео да никада није пословао са предузећем Г.Г. из ..., те да му није познат презентовани на увид рачун 1-04 од 16.02.2004. године, као и да потпис на истом не одговара његовом потпису, а ни потпису његовог брата, те да у 2004. години нису могли ни да послују, јер је предузеће Д.Д. из ... у стечају од октобра-новембра 2003. године, а да им је закључно са израдом завршног рачуна за 2003. годину, пословне књиге водио књиговођа Ј.Ј. из У наведеном записнику констатовано је, да је пореска пријава ПИ-1 ДА-002 2909499 од 16.02.2004. године, која је у рачуну предузећа Д.Д. из ... број 1/04 од 16.02.2004. године, исказана као примљена пореска изјава од купца Г.Г. из ... и на основу које у рачуну није обрачунат порез на промет, а да је предузеће Д.Д. из ... наведену изјаву преузело од Пореске управе, а не од Г.Г. из

У поновном поступку контроле је потом утврђено, да је на основу презентоване документације од тужиоца, набавка предметне одузете робе плаћена путем тројне компензације, према којој предузеће Ђ.Ђ. из ... измирује своје обавезе према тужиоцу у износу од 8.786.411,70 динара, с тим што је утврђено да Изјава о компензацији није потписана од стране предузећа Ђ.Ђ. из ..., нити је тужилац имао исказних потраживања од Ђ.Ђ. из ..., као и да наведена компензација није евидентирана на пословном рачуну тужиоца. Надаље, увидом у пословну документацију тужиоца утврђено је да је предметна одузета роба набављена и допремљена директно од предузећа Г.Г. из Међутим, према изјави датој дана 18.12.2006. године Пореској управи, Филијали Крагујевац, директор и оснивач предузећа Г.Г. К.К., навео је да исто предузеће није пословало са тужиоцем и да предметни козметички производи нису набављени од Д.Д. из ..., и да исте нису продавали тужиоцу, као и да нису набављали челичне профиле предузећа Ђ.Ђ. из Такође, у својој наведеној писменој изјави К.К. је навео и да је целокупну документацију везану за промет тих спорних козметичких производа, као и челичних профила, те у вези наведене тројне компензације, документацију фалсификовао књиговођа Ј.Ј. У даљем току поступка цењена је и изјава Л.Л., директора и одговорног лица тужиоца, као и утврђене чињенице и наводи изјаве дате од стране Љ.Љ., који је издао пословни простор тужиоцу. Такође је у доказном поступку цењена и чињеница да је према презентованој документацији превоз предметне робе извршен дана 16./17.02.2004. године из ... за ... од стране В.В. његовим возилом регистарске ознаке ... -..., са приколицом, а да је обзиром да укупна количина превезене робе износи око 17,600 кг, а запремина исте око 31,4м³, као и да је дозвољена носивост возила 1.070 кг са уграђеним вучним уређајем за

лаку приколицу, чија укупна маса не прелази 750 кг, неспорно да предметна одузета роба у количини од 17.600 кг није могла бити превезена наведеним возилом. Такође, власништво предметне одузете робе утврђено је на основу навода из изјаве Љ.Љ., који је изјавио да је издао пословни простор тужиоцу и чињенице да је тужилац набављену робу евидентирао у свом књиговодству у 2004. години и налогом за књижење број 0002 на терет аналитичких рачуна залиха трговачке робе број 130002 до 1300010-аналитички по врстама набављених производа. Тужени орган је нашао да је првостепени орган ценећи све напред наведене одлучне чињенице у спроведеном доказном поступку у предметном поновном поступку, на основу презентоване документације од стране тужиоца и након провере исте, утврдио да је набавка одузете робе извршена на основу пореске изјаве дате од стране тужиоца, а чија је веродостојност из наведених разлога оспорена. Са напред наведених разлога, оспорена је и веродостојност издате фактуре од стране наводног продавца-предузећа Г.Г. из ..., а такође је оспорено и да је извршена исплата набављене одузете робе путем компензације, у складу са чиме је и доказано да спорна количина робе није ни набављена у складу са одредбама члана 3. и 4. Закона о порезу на промет.

Одредбом члана 3. став 1. тачка 1. Закона о порезу на промет (“Службени гласник РС”, број 22/01...84/04), прописано је да се не сматра прометом производа који служи крајњој потрошњи: продаја производа лицу које је регистровано и обавља промет производа, а те производе набавља ради даље продаје.

Одредбом члана 4. став 1. истог закона, прописано је да продаја производа, односно увоз за сврхе члана 3. овог закона без плаћања пореза на промет, може се вршити под условима: да се производи продају са стоваришта, магацина, складишта и сл. (промет на велико), уз обавезно издавање фактуре (тачка 1.); да је купац пре преузимања производа, односно испостављања фактуре дао продавцу писмену изјаву да ће производе користити искључиво за сврхе из члана 3. овог закона (тачка 2.); да је у фактури о продаји производа продавац унео клаузулу да су производи продати без обрачунавања пореза на промет производа на основу купчеве писмене изјаве (тачка 3.) и да је плаћање извршено безготовински (тачка 4.).

Одредбом члана 130. став 1. тачка 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији (“Службени гласник РС”, број 80/02...61/07), прописано је да у току пореске

контроле порески инспектор одузеће робу у случају када постоји сумња да су роба или сировине, односно репродукциони материјал, употребљени, набављени без обрачунатог пореза или на неки други, супротан прописима, начин, а порески обвезник нема доказа да их је набавио у складу са прописима и уз плаћање пореза, ако је оно прописано.

Полазећи од напред наведеног, по оцени овог суда, правилно је закључио тужени орган, да је правилно поступио првостепени орган када је, поступајући у поновном поступку, тужиоцу одузео робу ближе наведену у диспозитиву првостепеног решења у укупној вредности од 8.786.411,70 динара, будући да наведена количина робе није набављена у складу са напред цитираним одредбама члана 3. и 4. Закона о порезу на промет, односно иста је требала да буде набављена уз плаћање пореза на промет, па како тужилац није пружио доказ да је на наведену робу платио порез на промет производа, то су се стекли услови да се роба одузме на основу напред цитиране одредбе члана 130. став 1. тачка 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Суд је оценио као неосноване наводе тужиоца да је приложио сву потребну веродостојну документацију, будући да је у provedеном управном поступку неспорно утврђено да веродостојна документација за наведену одузету робу не постоји, а која чињеница није оспорена ни у току контроле, као ни након доношења записника.

Суд је решавао без одржавања усмене расправе, налазећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, у складу са одредбом члана 33. став 2. Закона о управним споровима.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 06.02.2014. године, III-3 5 У 1275/11

Записничар
Снежана Николић, с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП/ВЈ